

Krzysztof **MEYER**

Complete Works for Cello and Piano

Cello Sonata No. 1, Op. 62

Cello Sonata No. 2, Op. 99

Canzona, Op. 56

Evva Mizerska, cello
Emma Abbate, piano
Katarzyna Glensk, piano

FIRST COMPLETE RECORDING

KRZYSZTOF MEYER WRITES ABOUT HIS MUSIC FOR CELLO AND PIANO

Like many musicians, I started my musical education by learning the piano. But I have also often had opportunities of meeting and working with extraordinary cellists. The association began during my studies at the Academy of Music in Kraków thanks to the friendly support of one of the cello professors there, Józef Mikulski. I was able to participate in literally hundreds of rehearsals of the works I wrote for cello ensembles made up from his students. It was in these years that I learned the secrets of playing this beautiful instrument. In later times I have also been lucky to work with exceptional cellists, such as Ivan Monighetti, David Geringas, Boris Pergamenschikov, Karine Georgian, Heinrich Schiff and Lynn Harrell. As a result, I have composed a relatively large number of works for this instrument: two concertos (with small and big orchestra), two double concertos (with harp and with violin), the quasi-instrumental theatre-piece *Caro Luigi* for four cellos and chamber orchestra, *Epitaph* for three cellos and piano, two sonatas with piano, two solo sonatas, *Moment Musical* and *Monologue* for cello solo. In one of my string quartets, moreover, the cello plays a *concertante* part.

For many years I have been in favour of treating music as 'sound narration', where a short piece can be compared to a short story and a larger form such as a sonata to a novel. So on this CD one can find two 'novels' separated by a 'short story'. When I was composing these works, I was already very far from the style typical of the Polish music of the 1960s and '70s (the so-called 'Polish school'), which was directed mainly towards finding new, unconventional sounds. In all three compositions I wanted the melody to be predominant – not a post-Romantic cantilena but absolutely contemporary. And the cello, like no other instrument, is perfect for that.

Two of the works on this CD were inspired by and written for David Geringas. The first was the *Canzona*, composed in December 1981. Geringas asked me to compose a short piece, which he could perform together with his wife, the pianist Tania Schatz; he also expressed a wish for the piece to include some reference to Mozart. Even now, cellists can't get over the fact that Mozart didn't write any solo piece for their instrument, and so they try through quotes and references in other works to fulfil this impossible love. So if anyone hears in the *Canzona* a motif from the finale of the 'Jupiter' Symphony (the notes C-D-F-E), it will not be an illusion. The motif is developed from the first bars of the *Canzona* up to two cadenzas – first in the cello and then in the piano part. After the culminating chords the Mozart motif returns in inversion, after which the music gradually comes to a close. The first performance of the work took place on 1 November 1982 in Cologne with David Geringas and Tania Schatz.

After the *Canzona* I felt encouraged to write a bigger form, and so in 1983 I composed a sonata for cello and piano, which later I often also performed with Geringas. I was always inspired by the *cantilena* in his playing, so that when I worked on the Sonata I wanted the solo part to convey the melodiousness and beauty of cello sound, though not without a dramatic element in the music, especially in the third movement. Only the tempestuous second movement gives the cellist the chance to show off his or her technical virtuosity. The Sonata consists of three movements, the most extensive being the last one, which at the very end refers back to the opening of the work. The premiere took place on 22 November 1984 in Klagenfurt, with David Geringas on the cello and me at the piano.

As the First Sonata was written for cello with piano accompaniment, in the Second Sonata, which followed 21 years later, the parts are equal. The means of expression in the First Sonata could be called expansive whereas the Second is much more reflective. The Second Sonata is primarily an extensive 'story told with the sound' in four movements, all different in length and importance. Some motifs can be heard throughout the work. Both instruments use a wide range of expressive devices: from reflective *cantilena* to fragments that demand virtuosity *par excellence*, from broad slurs to scattered, isolated 'points'

performed *pizzicato* and *staccato*. In many of the fragments (especially in the second movement) the cello plays in the highest, 'violin', register, creating unconventional sound colours which are atypical for this instrument. The premiere of the work took place on 29 September 2006 in Amsterdam with the Dutch duo Doris Hochscheid and Franz van Ruth.

A NOTE FROM EVVA MIZERSKA

This CD is a result of my work as a Junior Fellow at Trinity College of Music in London: I organised and performed there a series of concerts with Polish contemporary music for cello. When I first played the music of Krzysztof Meyer, I was very impressed by its deep expression, dramatic qualities, purity of form and original language – tonal at times but yet also completely modern. When I wrote to the composer, I learnt that he had just composed his Second Sonata for cello and piano, at that time not yet published. I quickly contacted Sikorski, his publisher, and ordered a facsimile of the score. I started studying it and became convinced that both Sonatas and *Canzona* were the works I wanted to record on my first CD. The Second Sonata had not been yet recorded before; I was delighted that Mr Meyer not only agreed that we make the first recording, but also supported the project by participating in the rehearsals and all of the recording sessions in Warsaw. We are very grateful for his support.

I was fortunate to have the opportunity of recording my first CD with two wonderful pianists – Emma and Katarzyna, with whom I have been performing for a long time. I would like to thank them for outstanding performances and their enthusiasm for the project.

Making the recording would have been impossible without the financial support of the Joan Greenfield Foundation, Trinity College of Music and the Polish Cultural Institute in London.

I would like to thank my parents for their constant and enormous support and help in organising the recording sessions, and also Peppe for his faith in me and his continuous encouragement.

Evva Mizerska was born in Poland. In 2001 she graduated with high distinction from the cello class of Andrzej Zieliński and Piotr Hausenblas at the Frédéric Chopin Academy of Music in Warsaw. Later she completed the PGDip and MMus courses at Trinity College of Music in London, where she studied with Richard Markson. Evva also had masterclasses with Bernard Greenhouse, Erling Blöndal Bengtsson, Raphael Sommer, Geneviève Teulières, Raphael Wallfisch, Yonty Solomon, Gerald Robbins and George Hadjinikos.

Evva has been awarded numerous prizes, including the first prize at the Seventh International Leoš Janáček Competition in Brno, together with pianist Katarzyna Glensk (2000), Vivian Joseph Cello Prize and the Leonard Smith Duo Prize in London (2002), again with Katarzyna Glensk. She also received scholarships at Dartington Summer Music School (UK), Kronberg Academy (Germany) and the Third World Cello Congress in Baltimore (USA). In London Evva was awarded a full scholarship at Trinity College of Music (2001–4), Joan Greenfield scholarships (2002 and 2007), the Solti Foundation grant (2005) and Junior Fellowship at Trinity College of Music (2006–7).

Evva currently lives in London, where she is a cello lecturer at Morley College. She regularly gives concerts with pianists Emma Abbate and Katarzyna Glensk. She has also performed chamber music with such internationally acclaimed partners as the violinist Mayumi Fujikawa and cellist Richard Markson. Evva has appeared in solo and chamber-music concerts in Austria (the Nola-Salzburg Festival), Brazil, the Czech Republic, Germany, Italy, Poland and the UK. Evva has particular interest in Polish and contemporary music. She has commissioned and performed works by contemporary composers from her home country during her own series of concerts presenting modern Polish cello repertoire, as a Junior Fellow at Trinity College of Music in London. Most recently, during a Brazilian tour, she performed less-well-known works and transcriptions by Polish Romantic composers.

Her website can be found at www.evvamizerska-cellist.co.uk.

Born in Naples, **Emma Abbate** works as an official accompanist at Trinity College of Music, London, a repetiteur and language-coach for companies including Opera North, Pegasus Opera and Mean Time Opera, and an official accompanist for competitions including the Emmy Destinn Young Singers Awards and Royal Over-Seas League. Emma has performed with both instrumentalists and singers in many prestigious UK venues, among them the Wigmore Hall,

St Martin's-in-the-Fields, Aldeburgh Festival (for the Britten-Pears Young Artist Programme), Southwark Cathedral, Blackheath Halls, the Italian Institute of Culture and the Pump Room in Bath. Internationally, she has performed at the Salzburger Schlosskonzerte, the Aldo Ciccolini Music Society in Naples, Anghiari International Festival with Southbank Sinfonia, the International Festival Santanellese in Sorrento, the Italian Institute of Culture in Lisbon, and for The William Walton Society in Ischia.

Following her graduation from the S. Pietro a Majella Conservatoire in Naples at the age of nineteen, and an Advanced Diploma from the S. Cecilia Conservatoire in Rome, Emma then studied in London with Yonty Solomon at the Trinity College of Music, where she gained First Class Honours. She completed her studies with Geoffrey Pratley and Patsy Toh as a scholar at the Royal Academy of Music, where she was awarded the Postgraduate Diploma in Accompaniment with Distinction. Her many prizes have included the Anglo-Czechoslovak Trust Award, the international IBLA Grand Prize as Distinguished Musician, the Jeejeebhoy Prize for piano studies, the Grover Bennett Prize, and the AMA Calabria Award. Emma has also performed in masterclasses for distinguished musicians including Marcello Abbado, Roger Vignoles, Sherrill Milnes and Rudolf Jansen. She was awarded an Italian Literature and Culture degree *cum laude* from the Federico II University in Naples, and often devises programmes and educational events based on Italian and Spanish themes.

Her website can be found at www.emmaabbate.com.

Katarzyna Glensk, born in Poland, graduated with high distinction from the Frederic Chopin Academy in Warsaw in the class of Bronisława Kawalla and chamber music in the class of Maja Nosowska, and continued her education in postgraduate studies with Jan Ekier and Bronisława Kawalla. During that time she took also part in master-classes with Andrzej Jasiński and Tomasz Herbut.

She was awarded a full scholarship for postgraduate studies at Trinity College of Music in London in 2001, where she studied with Douglas Finch and Richard Markson and had also master-classes led by Yonty Solomon, Gerald Robbins and George Hadjinikos.

Katarzyna has won first prize at the Seventh International Leoš Janáček Competition in Brno, the Leonard Smith Duo Prize in London – both with Evva Mizerska – and The Chopin Prize in London, and second prize at Elisabeth Schumann Duo Prize for Lieder in London.

She has worked with the Warsaw Philharmonic Orchestra and regularly plays Chopin recitals in the Royal Łazienki Palace in Warsaw. Katarzyna has performed in the Czech Republic, Germany, Russia, Greece and especially Great Britain where she has appeared at performed at St Martin-in-the-Fields, St Alfege Church and Greenwich Chapel in London and St Edmund's Hall in Oxford.

Her website can be found at www.katarzynaglensk.com.

Evva Mizerska with Krzysztof Meyer in his house in Cologne after a rehearsal for this CD.

KRZYSZTOF MEYER SCHREIBT ÜBER SEINE MUSIK FÜR CELLO UND KLAVIER

Meine Musikausbildung begann mit Klavierspielunterricht, ähnlich wie bei den meisten Komponisten meiner Generation in Mitteleuropa. Mein Leben bot mir aber auch besonders oft Gelegenheit zu Kontakten mit herausragenden Cellisten. Das fing übrigens schon während meines Studiums an. Dank dem freundlichen Interesse eines der Violoncellopädagogen, Józef Mikulski, hatte ich die Möglichkeit den Hunderten von Proben der Celloensembles seiner Studenten beizuwohnen, für die ich meine Cellowerke schrieb. Dabei erforschte ich die Spielgeheimnisse dieses herrlichen Instruments. Später konnte ich auch glücklicherweise mit ausgezeichneten Cellisten zusammenarbeiten (u.a. Ivan Monighetti, David Geringas, Boris Pergamenschikov, Karine Georgian, Heinrich Schiff, Lynn Harrell). Infolgedessen entstanden zahlreiche Cellowerke: zwei Solokonzerte mit kleinem und großem Orchester, zwei Doppelkonzerte (mit Harfe und Violine), das Quasi-Instrumentaltheater *Caro Luigi* für vier Violoncelli und ein Kammerorchester, *Epitaphium* für drei Violoncelli und Klavier, zwei Sonaten mit Klavier, zwei Solosonaten, *Moment Musical* und *Monolog* für Cello solo. Auch in einem meiner Streichquartette spielt das Cello eine *Concertante*-Partie.

Seit langem vertrete ich die Meinung, man sollte die Musik als eine klängliche Erzählung betrachten, in der eine Miniatur mit einer Novelle und eine größere Form – wie die Sonate – mit einem Roman zu vergleichen wäre. Daher gibt es also auf der CD zwei „Musikromane“, die durch eine „Novelle“ getrennt sind. Als ich diese Musik schrieb, hatte ich mich schon sehr weit dem typischen Stil der polnischen Musik der 60er und 70er Jahre, der sog. „polnischen Schule“ entfernt. Ich wollte, dass in all diesen drei Stücken die Melodie im Vordergrund stand, keine postromantische Kantilene jedoch, sondern eine entschieden moderne. Und ein Violoncello ist wie kein

anderes Instrument besonders dafür geeignet.

Zur Komposition von zwei Stücken auf dieser CD wurde ich von David Geringas angeregt. Als erste entstand im Dezember 1981 *Canzona*. Geringas erwartete von mir ein kurzes Werk, das er mit seiner Ehefrau, der Pianistin Tanja Schatz spielen könnte. Er hatte auch den besonderen Wunsch, dass es eine Anspielung auf Mozart enthalte. Die Cellisten können es nämlich bis heute nicht verschmerzen, dass Mozart kein Solowerk für ihr Instrument hinterließ. Deshalb versuchen sie also diese unerfüllte Liebe durch Anspielungen oder Zitate in anderen Werken zu ersetzen. Wenn man also in der *Canzona* den Eindruck gewinnt, ein Motiv von dem Finale der Jupitersymphonie zu hören (Töne c-d-f-e), dann erliegt man keiner Täuschung. Ausgehend von einer Anspielung auf das Finalthema von Mozarts „Jupiter“-Sinfonie entfaltet die *Canzona* in einem kontinuierlichen Spannungsbogen bis zu zwei Kadenzzen in Cello und Klavier. Nach massiven Akkordblöcken leitet die Umkehrung des Jupiter-Motivs den ruhig verklingenden Schlußteil ein. Die *Canzona* wurde am 1. November 1982 in Köln von David Geringas und Tanja Schatz uraufgeführt.

Meine Erfahrung mit der *Canzona* ermutigte mich dazu, eine größere Musikform zu schaffen, und so entstand die Idee einer Sonate für Violoncello und Klavier. Sie wurde im Sommer 1983 komponiert und danach mehrmals von mir zusammen mit Geringas aufgeführt. Da mich in Geringas' Spiel seine Kantilene immer beeindruckte, war also mein Hauptziel bei der Arbeit an der Sonate, in Erinnerung an ihn die Melodik und die Klangschönheit in der Solopartie hervorzuheben. Das alles in einer Musik, die jedoch gleichzeitig, besonders im dritten Teil, nicht ganz ohne dramatisches Element blieb. Aber nur der stürmische dritte Teil ermöglicht es eigentlich, technische Virtuosität zu zeigen. Die Sonate besteht aus drei Sätzen, wobei der Finalsatz der ausgedehnste ist und am Ende auf den Werkbeginn zurückverweist. Die Uraufführung der 1. Sonate fand am 22. November 1984 in Klagenfurt statt. Bereits damals begleitete ich David Geringas am Klavier.

Die 1. Sonate wurde für Violoncello mit Klavierbegleitung komponiert, die 21 Jahre spätere 2. Sonate für Violoncello und Klavier als zwei gleichrangige Instrumente. Wenn

man den Ausdruck der 1. Sonate als expansiv bezeichnen kann, dann ist die 2. Sonate eher reflektierend. Die 2. Sonate ist vor allem eine handlungsreiche, mit „Klängen erzählte Geschichte“ in vier Teilen, die sich in ihrer Dauer und Bedeutung voneinander unterscheiden. Manche Motive ziehen sich durch alle Teile des Werks. Beide Instrumente haben eine breite Ausdrucks Skala, von der nachdenklichen Kantilene bis zu den virtuosen Fragmenten *par excellence*, von den umfangreichen Phrasenbögen bis zu „punktuellen“ *pizzicato* und *staccato* gespielten Klanggruppen. In vielen Fragmenten (besonders im II. Teil) spielt das Violoncello im höchsten „Geigenregister“ mit für dieses Instrument untypischen Klangfarben. Die Uraufführung der 2. Sonate fand am 29. September 2006 im Amsterdam statt. Das niederländische Duo Doris Hochscheid und Frans van Ruth waren die Ausführenden.

ANMERKUNG VON EVVA MIZERSKA

Diese CD ist das Ergebnis meiner Tätigkeit als Junior Fellow am Trinity College of Music in London. Dort veranstaltete ich eine Reihe von Konzerten mit zeitgenössischer polnischer Musik für Cello. Als ich zum ersten Mal die Musik von Krzysztof Meyer hörte, beeindruckte mich ihre tiefe Ausdrucks kraft, ihre Dramatik, Form klarheit und originelle Klangsprache – manchmal tonal, aber trotzdem durchaus modern.

Ich wandte mich also an Herrn Meyer und erfuhr, dass er vor kurzem schon seine zweite Sonate komponiert hatte, die aber damals noch nicht veröffentlicht war. Ich bestellte beim Verlag Sikorski eine Fotokopie der Handschrift. Als ich die Partitur zu studieren begann, wurde ich mir schnell sicher, dass sowohl die beiden Sonaten als auch die *Canzona* jene Musik vertreten, die ich sehr gerne auf meine Debüt-Platte aufnehmen würde.

Die zweite Sonate war zuvor noch nie eingespielt worden. Umso glücklicher war ich, als Herr Meyer seine Zustimmung dazu gab, dass wir bei der Welterseinspielung mitwirken durften. Natürlich sind wir ihm dafür sehr dankbar, zumal der Komponist selbst uns bei unserem Projekt sehr behilflich war, indem er uns bei der Arbeit an allen Werken

mit wertvollen Ratschlägen und seiner Anwesenheit während der Aufnahmesitzungen in Warschau unterstützte.

Da es meine erste CD ist, wollte ich, dass ich auf ihr von zwei unterschiedlichen ausgezeichneten Pianistinnen – Emma und Katarzyna – begleitet wurde, mit denen ich mich infolge einer langen Zusammenarbeit besonders verbunden fühle. Hiermit möchte ich mich herzlich bei ihnen beiden für ihr hervorragendes Spiel und ihre Hingabe an dieses Projekt bedanken.

Die Aufnahme dieser CD konnte nur dank finanzieller Unterstützung der „Joan Greenfield-Stiftung“ des Trinity College of Music und des Polnischen Kulturinstituts in London zustande kommen.

Ich danke außerdem herzlich meinen Eltern für ihre große hilfreiche Unterstützung während der Aufnahmezeit. Auch Peppe danke ich für sein Vertrauen in mich und seine ununterbrochene Unterstützung.

Evva Mizerska, in Polen geboren, studierte Cello bei Prof. Andrzej Zieliński und Piotr Hausenblas an der Fryderyk Chopin-Musikakademie in Warschau. 2001 absolvierte sie die Musikakademie mit Auszeichnung. Danach erlangte sie ein Stipendium für das Trinity College of Music in London, wo sie ihr Studium bei Richard Markson fortsetzte. Zu ihren weiteren Lehrern gehören Bernard Greenhouse, Erling Blöndal Bengtsson, Raphaël Sommer, Geneviève Teulières, Raphael Wallfisch, Yonty Solomon, Gerald Robbins und George Hadjinikos.

Evva bekam zahlreiche Preise, u. a. den I. Preis im VII. Internationalen L. Janáček Wettbewerb in Brünn (2000), den Leonard Smith Duo Prize (beide zusammen mit Pianistin Katarzyna Glensk) und den Vivian Joseph Cello Prize in London (2002). Außerdem wurde sie mit folgenden Stipendien belohnt: in Dartington (Großbritannien), Kronberg Academy (Deutschland), im III. Internationalen Cello Kongress in Baltimore (USA), in Trinity College of Music in London (2001–4), zweimal Joan Greenfield Stipendium (2002 und 2007), ein Stipendium der Europäischen Georg Solti-Stiftung (2005) und Junior Fellowship in Trinity College of Music (2006/2007).

Zur Zeit lebt Evva Mizerska in London, wo sie Cello am Morley College unterrichtet. Sie arbeitet regelmäßig mit den beiden Pianistinnen Emma Abbate und Katarzyna Glensk zusammen. Evva gab sowohl Solo- als auch Kammerkonzerte in Polen, Großbritannien, Deutschland, der Tschechischen Republik, Italien, Österreich (Festspiele Nola-Salzburg) und Brasilien. Evva Mizerska interessiert sich besonders für polnische und zeitgenössische Musik. Während der von ihr organisierten Konzertreihe präsentierte sie zahlreiche Werke zeitgenössischer polnischer Komponisten. Einige dieser Werke entstanden als Auftragskompositionen für dieses Projekt. Jüngst führte sie bei einer Tournee in Brasilien weniger bekannte Werke und Transkriptionen polnischer romantischer Komponisten auf.

www.evvamizerska-cellist.co.uk

Die in Neapel geborene **Emma Abbate** ist zur Zeit als Klavierbegleiterin am Trinity College of Music in London tätig und arbeitet außerdem als Repetitorin an der Opera North, der Pegasus Opera und der Mean Time Opera. Sie ist außerdem als offizielle Klavierbegleiterin bei den Emmy Destinn Young Singers Awards und den Royal Over-Seas League Wettbewerben tätig.

Emma begleitete am Klavier Instrumentalisten und Sänger in vielen renommierten Konzertsälen Großbritanniens u. a. der Wigmore Hall, St. Martin-in-the-Fields, der Kathedrale in Southwark, den Blackheath Halls, im Italienischen Kulturinstitut in London, dem Pump Room in Bath und während des Festivals in Aldeburgh (für das Britten-Pears Young Artist Programme). Emma konzertierte außerdem in Salzburg, beim Aldo Ciccolini Festival in Neapel, während der Internationalen Festspiele in Anghiari und Sorrento (Festival Santianeliese), in Lissabon und sowie beim William Walton-Verein auf Ischia.

Emma hat das S. Pietro a Majella-Konservatorium in Neapel und das S. Cecilia Konservatorium in Rom absolviert. Danach setzte sie ihr Musikstudium am Trinity College of Music in London bei Yonty Solomon fort, das sie mit Auszeichnung absolvierte. Anschließend erhielt sie ein Stipendium zum ergänzenden Musikstudium an der Royal Academy of Music im Fach Klavierbegleitung, bei Prof. Geoffrey Pratley und Prof. Patsy Toh. Auch dieses Studium absolvierte sie mit Auszeichnung.

Zu den zahlreichen Preisen von Emma Abbate gehören eine Auszeichnung der Englisch-Tschechoslowakischen Stiftung in London, eine Auszeichnung im Internationalen Wettbewerb „Ibla Grand Prize“, das Stipendium Jeejeebhoy für Klavierstudium, Grover Bennett Prize und der AMA Calabria Award. Emma nahm auch an vielen Meisterkursen bei den Professoren Marcello

abbado, Roger Vignoles, Sherrill Milnes und Rudolf Jansen teil. Darüber hinaus absolvierte Emma *cum laude* das Literaturstudium an der Universität Federico II in Neapel und entwirft auf italienischer und Spanischer Thematik basierende Konzert- und Erziehungsprogramme.

www.emmaabbate.com

Katarzyna Glensk, in Polen geboren, gibt sowohl Solo- als auch Kammerkonzerte. Sie absolvierte mit Auszeichnung ihr Klavierstudium an der Fryderyk Chopin-Musikakademie in Warschau bei Bronisława Kawalla und gleichzeitig im Fach Kammermusik bei Maja Nosowska. Ein ergänzendes Studium setzte sie bei Jan Ekier und Bronisława Kawalla fort. Gleichzeitig nahm sie an Meisterkursen bei Andrzej Jasiński und Tomasz Herbut teil.

2001 bekam sie ein Stipendium an Trinity College of Music in London. Dort studierte sie bei Douglas Finch und Richard Markson und besuchte Meisterkurse von Yonty Solomon, Gerald Robbins und George Hadjinikos.

Katarzyna Glensk gewann den I. Preis sie im VII. Internationalen L. Janáček-Wettbewerb für Kammerduos (Brünn), den I. Preis beim L. Smith Duo Prize (London) – beide im Duo mit Evva Mizerska, den I. Preis bei The Chopin Prize (London) sowie den II. Preis beim Elisabeth Schumann Duo Prize for Lieder (London).

Katarzyna Glensk arbeitete mit der Kammerbühne der Nationalphilharmonie in Warschau und seit einiger Zeit gibt sie regelmäßig Chopinrecitals im Königsschlossmuseum in Warschau. Katarzyna Glensk gab schon Konzerte in vielen europäischen Ländern, u. a. in der Tschechischen Republik, in Russland, Deutschland, Griechenland und in Großbritannien, wo sie in St. Martins-in-the-Fields debütierte; außerdem war sie im St Alfege Church, Greenwich Chapel sowie in St Edmund's Hall in Oxford zu hören.

www.katarzynaglensk.com

KRZYSZTOF MEYER O SWOICH UTWORACH NA WIOLONCZELĘ I FORTEPIAN

Podobnie jak większość kompozytorów mojego pokolenia w Europie śródkowej, edukację muzyczną rozpoczęłem od nauki gry na fortepianie, życie jednak wyjątkowo często stwarzało mi okazję do kontaktów ze znakomitymi wiolonczelistami. Zaczęło się to już na studiach, kiedy dzięki życzliwemu zainteresowaniu jednego z pedagogów uczących gry na wiolonczeli, Józefa Mikulskiego, miałem okazję uczestniczyć w setkach (!) prób moich utworów pisanych na zespoły wiolonczelowe dla jego studentów; przy tej okazji poznawałem tajniki gry na tym wspaniałym instrumencie. W późniejszych latach nie opuszczało mnie szczęście do współpracy z wybitnymi wiolonczelistami, takimi, jak m. in. Ivan Monighetti, David Geringas, Boris Piergamenszczikow, Karine Georgian, Heinrich Schiff i Lynn Harrell. Efektem jest stosunkowo duża liczba utworów na ten instrument, a więc: dwa koncerty solowe z małą i dużą orkiestrą, dwa koncerty podwójne (z harfą i ze skrzypcami), quasi-teatr instrumentalny *Caro Luigi* na cztery wiolonczele i orkiestrę kameralną, *Epitafium* na trzy wiolonczele i fortepian, dwie sonaty z fortepianem, dwie sonaty solowe, *Moment musical* i *Monolog* na wiolonczelę solo. Również w jednym z moich kwartetów smyczkowych wiolonczela pełni rolę koncertującą.

Od lat jestem zwolennikiem traktowania muzyki jako „dźwiękowej narracji”, w której miniaturę porównać można z nowelą, a większą formę – jak sonata – z powieścią. Tak więc na płycie znalazły się dwie „muzyczne powieści” rozdzielone „nowelą”. Pisząc tę muzykę byłem już bardzo daleki od stylu typowego dla polskiej muzyki lat 60-tych i 70-tych, od tzw. „szkoły polskiej”, kiedy to fascynowało nas przede wszystkim wynajdywanie nowych, niekonwencjonalnych brzmień.

We wszystkich trzech kompozycjach chciałem, by pierwszoplanową rolę odgrywała melodia, jednakże nie żadna postromantyczna kantylena, lecz melodia zdecydowanie współczesna. A wiolonczela, jak rzadko który instrument, wyjątkowo dobrze nadaje się do takiej roli.

Dwa z utworów na tej płycie skomponowane zostały z inspiracji Davida Geringasa. Pierwszym była *Canzona*, napisana w grudniu 1981 r. Geringas oczekwał ode mnie niedużego utworu, który mógłby wykonywać ze swoją żoną, pianistką Tatianą Schatz. Miał też specjalne życzenie, by znalazła się w nim jakaś aluzja do Mozarta. Wiolonczelści do dzisiaj bowiem nie mogą odżałować, że Mozart nie pozostawił żadnego solowego dzieła na ich instrument, starając się więc przynajmniej poprzez jakieś nawiązania lub cytaty w innych utworach tę swoją niespełnioną miłość zrekompensować. Jeśli więc ktoś usłyszy w *Canzonie* motyw finału Symfonii „Jowiszowej” (dźwięki c-d-f-e), to nie ulegnie złudzeniu. Motyw będący aluzją do finałowego tematu „Jowiszowej” rozwija się od pierwszych taktów *Canzony* aż do obu kadencji – wiolonczeli i fortepianu. Po kulminacyjnych akordach pojawia się odwrócenie mozartowskiego motywu, po czym muzyka stopniowo wybrzmiewa. Prawykonanie *Canzony* odbyło się 1 listopada 1982 r. w Kolonii. Wykonawcami byli David Geringas i Tania Schatz.

Doświadczenie z *Canzoną* stało się zachętą do większej formy i tak narodził się pomysł Sonaty na wiolonczelę i fortepian, powstałej latem 1983, która niejednokrotnie wykonywałem z Geringasem osobiście. W grze Geringasa zawsze imponowała mi jego kantylena, toteż myśląc o nim w czasie pracy nad Sonatą chciałem, by w partii solowej najważniejsza była śpiewność i piękno dźwięku, w muzyce nie pozbawionej jednak pierwiastka dramatycznego, zwłaszcza w części trzeciej. Szansę popisania się wirtuozerią techniczną stwarza właściwe tylko burzliwa część środkowa. Sonata składa się z trzech części, z których najbardziej rozbudowana jest ostatnia, na samym końcu nawiązująca do początku utworu. Prawykonanie I Sonaty odbyło się 22 listopada 1984 r. w Klagenfurcie, ja akompaniowałem Davidowi Geringasowi przy fortepianie.

O ile I Sonata skomponowana została na wiolonczelę z towarzyszeniem fortepianu, to

w późniejszej o 21 lat drugiej, wiolonczela i fortepiian potraktowane zostały równorzędnie. Jeśli ekspresję I Sonaty można by określić mianem ekspansywnej, to II Sonata jest znacznie bardziej refleksyjna. II Sonata jest przede wszystkim rozbudowaną „historią opowiadaną dźwiękami” w czterech częściach, różnych pod względem długości i ważności. Niektóre motywy przenikają przez wszystkie części utworu. W obu instrumentach jest rozległa skala ekspresji: od skupionej kantylene po fragmenty par excellence wirtuozowskie, od rozległych łuków po rozproszone, „punktualistyczne” grupy dźwięków grane pizzicato i staccato. W wielu fragmentach (zwłaszcza w II części) wiolonczela gra w najwyższym, „skrzypcowym” rejesterze, wydobywając nietypowe dla tego instrumentu niekonwencjonalne barwy dźwiękowe. Prawykonanie II Sonaty odbyło się 29 września 2006 r. w Amsterdamie, z udziałem holenderskiego duetu: Doris Hochscheid i Frans van Ruth.

NOTA EVVY MIZERSKIEJ

Płyta ta jest podsumowaniem roku mojej pracy jako *Junior Fellow* w Trinity College of Music w Londynie. Organizowałam tam, i wykonywałam zarazem, serię koncertów z polską muzyką współczesną na wiolonczelę. Gdy zetknęłam się z muzyką Krzysztofa Meyera, byłam pod wrażeniem jej głębokiej ekspresji, dramatyzmu, czystości formy i jednocześnie oryginalnego języka – miejscami tonalnego, a jednak na wskroś współczesnego.

Napisałam wówczas do p. Meyera i dowiedziałam się, że skomponował niedawno także drugą Sonatę, wówczas jeszcze niewydaną drukiem; szybko zamówiłam więc od wydawnictwa Sikorski facsimile rękopisu. Gdy zaczęłam studiować partyturę, byłam już pewna, że obie Sonaty i *Canzona* to właśnie muzyka, którą chciałabym nagrać na swoją pierwszą płytę.

Druga Sonata nie była jeszcze wcześniej rejestrowana; byłam bardzo szczęśliwa, że p. Krzysztof Meyer nie tylko zgodził się, abyśmy to my dokonały pierwszego nagrania, ale również wspierał ten projekt pracując z nami wszystkimi nad utworami a także przyjeżdżając do Warszawy i uczestnicząc w całej sesji nagraniowej.

Ponieważ jest to moja pierwsza płyta, chciałam, aby uczestniczyły w niej dwie

świetne pianistki – Emma i Katarzyna, z którymi łączy mnie najdłuższa współpraca. Dziękuję im obu za wprowadzenie do wielkiej zaangażowania w ten projekt.

Nagranie tej płyty byłoby niemożliwe bez wsparcia finansowego Fundacji Joan Greenfield, Trinity College of Music, a także Instytutu Kultury Polskiej w Londynie.

Bardzo dziękuję moim Rodzicom za wielkie wsparcie i pomoc w organizacji całej sesji. Dziękuję również Peppe za wiarę we mnie i nieustanne wsparcie.

Evva Mizerska ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. F. Chopina w Warszawie w klasie prof. Andrzeja Zielińskiego i Piotra Hausenplasa w 2001 r., a następnie studiowała w Trinity College of Music w Londynie jako stypendystka tej uczelni pod kierunkiem Richarda Marksona. Evva pobierała również lekcje u takich profesorów, jak Bernard Greenhouse, Erling Blöndal Bengtsson, Raphaël Sommer, Geneviève Teulières, Raphael Wallfisch, Yonty Solomon, Gerald Robbins i George Hadjinikos.

Do licznych nagród Evvy należą m.in. 1. Nagroda na VII Międzynarodowym Konkursie im. L. Janáčka w Brnie (2000), Leonard Smith Duo Prize (2002) (obie z pianistką Katarzyną Glensk) i Vivian Joseph Cello Prize w Londynie (2002), a także stypendia w Dartington (Wlk. Brytania), Kronberg Academy (Niemcy), na III Międzynarodowym Kongresie Wiolonczelowym w Baltimore (USA), w Trinity College of Music w Londynie (2001-2004) oraz granty Joan Greenfield (2002 i 2007), europejskiej Fundacji im. G. Soltiego (2005) i Junior Fellowship w Trinity College of Music (2006/2007).

Obecnie Evva mieszka w Londynie, gdzie wykłada wiolonczelę w Morley College. Regularnie współpracuje z pianistkami Emmą Abbate i Katarzyną Glensk; wystąpiła w koncertach solowych i kameralnych w Polsce, Wielkiej Brytanii, Niemczech, Czechach, a także we Włoszech, Austrii (Festiwal Nola-Salzburg) i Brazylii. Evva jest szczególnie zainteresowana muzyką polską oraz współczesną. Podczas organizowanej przez siebie serii koncertów w Londynie zaprezentowała i wykonała liczne utwory polskich współczesnych kompozytorów, z których kilka zamówiła specjalnie na ten projekt. Ostatnio, podczas tournée po Brazylii wykonywała również mniej znane utwory i transkrypcje polskich kompozytorów romantycznych.

www.evvamizerska-cellist.co.uk

Urodzona w Neapolu **Emma Abbate** pracuje jako pianistka-akompaniator w Trinity College of Music w Londynie, a także jako repetytor w takich instytucjach, jak Opera North, Pegasus Opera i Mean Time Opera. Jest również oficjalną akompaniatorką na konkursach *Emmy Destinn Young Singers Awards i Royal Over-Seas League*.

Emma towarzyszyła przy fortepianie instrumentalistom i śpiewakom w recitalach w licznych prestiżowych salach Wielkiej Brytanii, m. in. Wigmore Hall, St Martin-in-the-Fields, Katedrze Southwark, Blackheath Halls, Włoskim Instytucie Kultury w Londynie, Pump Room w Bath, a także na Festiwalu w Aldeburghu (dla *Britten-Pears Young Artist Programme*). Na scenie międzynarodowej Emma wystąpiła również w Salzburgu, na Festiwalu Aldo Ciccolini w Neapolu, międzynarodowych festiwalach w Anghiari i Sorrento (Festiwal Santanellese), w Lisbonie oraz w Stowarzyszeniu Williama Waltona w Ischii.

Po ukończeniu nauki w Konserwatorium S. Pietro a Majella w Neapolu oraz Konserwatorium S. Cecilia w Rzymie, Emma podjęła studia w Trinity College of Music w Londynie pod kierunkiem Yonty'ego Solomona, które ukończyła z wyższym wyróżnieniem. Następnie, jako stypendystka w Royal Academy of Music na kierunku akompaniamenitu u profesorów Geoffreya Pratleya i Patsy Toh, Emma ukończyła, również z wyróżnieniem, studia podyplomowe. Z pośród jej licznych nagród należy wymienić Nagrodę Angielsko-Czeskosłowackiej Fundacji w Londynie, wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie *Ibla Grand Prize*, nagrodę – grant Jeejeebhoy na studia pianistyczne, Grover Bennett Prize, a także AMA Calabria Award. Emma brała udział w licznych klasach mistrzowskich u profesorów takich, jak Marcello Abbado, Roger Vignoles, Sherrill Milnes i Rudolf Jansen. Emma ukończyła również *cum laude* studia na kierunku literatury na Uniwersytecie Federico II w Neapolu i często włącza do programów swoich koncertów utwory kompozytorów włoskich i hiszpańskich.

www.emmaabbate.com

Katarzyna Glensk jest wszechstronnie utalentowaną polską pianistką, która koncertuje jako solistka i kameralistka. Ukończyła z wyróżnieniem studia w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w klasie fortepianu prof. Bronisławu Kawalli oraz klasie kameralistyki prof. Mai Nosowskiej. Kontynuowała naukę na studiach podyplomowych u prof. Jana Ekiera oraz prof. Bronisławy Kawalli. W tym okresie brała również udział w lekcjach mistrzowskich u prof. Andrzeja Jasńskiego i prof. Tomasza Herbuta. W roku 2001 została stypendystką Trinity College of Music w Londynie. Kształciła się tam pod kierunkiem Douglasa Fincha oraz Richarda Marksona.

W tym czasie brała udział w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Yonty Solomona, Geralda Robbinsa i George Hadjinikosa.

Pianistka została laureatką Pierwszych Nagród na VII Międzynarodowym Konkursie Duetów Kameralnych im. L. Janáčka (Brno), L. Smith Duo Prize (Londyn) – obie w duecie z Evvą Mizerską, The Chopin Prize (Londyn) oraz 2. Nagrody w E. Schumann Duo Prize for Lieder (Londyn).

W dorobku pianistki znajdujemy współpracę z Estradą Kameralną Filharmonii Narodowej w Warszawie, a ostatnio regularne występy z recitalami Chopinowskim w Łazienkach Królewskich w Warszawie. Katarzyna występowała w wielu krajach europejskich, m.in. w Czechach, Rosji, Niemczech, Grecji, a także w Wielkiej Brytanii, gdzie zadebiutowała w St Martin-in-the-Fields, St. Alfege Church, Greenwich Chapell w Londynie i St Edmund's Hall w Oxfordzie.

www.katarzynaglensk.com

Recorded 28–30 January 2008, Witold Lutosławski Concert Studio, Polish Radio, Warsaw
Recording engineers, editing, mastering: Antoni Grzymała, Ewa Lasocka

Music published by PWM and Sikorski

Notes by Krzysztof Meyer and Evva Mizerska

English translation: Evva Mizerska

German translation: Barbara Mizerska

Cover photograph: Danuta Gwizdalanka

Inlay photograph of Evva Mizerska: Tomirri (tomirriphotography.com)

Design and lay-out: Paul Brooks, Design & Print, Oxford

Executive producer: Martin Anderson

TOCC 0098

© 2009, Toccata Classics, London

© 2009, Toccata Classics, London

Come and explore unknown music with us by joining the **Toccata Discovery Club**. Membership brings you two free CDs, big discounts of all Toccata Classics recordings and Toccata Press books, early ordering on all Toccata releases and a host of other benefits for a modest annual fee of £20. You start saving as soon as you join. You can sign up online at the Toccata Classics website at www.toccataclassics.com or send a cheque for £20 made out to Toccata Classics to the address below, with a note of which two free CDs you would like us to send you.

Toccata Classics CDs are also available in the shops, of course, and can be ordered from our distributors around the world, a list of whom can be found at www.toccataclassics.com. If we have no representation in your country, please contact: Toccata Classics, 16 Dalkeith Court, Vincent Street, London SW1P 4HH, UK
Tel: +44/0 207 821 5020 Fax: +44/0 207 834 5020 E-mail: info@toccataclassics.com

Krzysztof Meyer, born in Kraków in 1943 and a student of Penderecki, Lutosławski and Nadia Boulanger, is one of the leading Polish composers of the day. His music marries a powerful sense of drama with a long-breathed lyricism in a largely tonal framework, placing him downstream from Shostakovich, who was a friend and supporter of the young composer. In his two cello sonatas (1983 and 2004) and *Canzona* (1981), Meyer writes, 'I wanted the melody to be predominant – not a post-Romantic cantilena but absolutely contemporary. And the cello, like no other instrument, is perfect for that'.

MIT DEUTSCHEM KOMMENTAR ~ Z POLSKIM KOMENTARZEM

KRZYSZTOF MEYER Complete Works for Cello and Piano

Sonata No. 1 for cello and piano, Op. 62

(1983)

28:29

[1] Misterioso

8:11

[2] Furioso

5:21

[3] Con moto

14:57

[4] Canzona for cello and piano, Op. 56

(1981)

10:59

Sonata No. 2 for cello and piano, Op. 99

(2004)*

24:42

[5] Mesto

7:23

[6] Delicato

4:50

[7] Grave

2:14

[8] Feroce

10:15

TT 64:34

Evva Mizerska, cello

Emma Abbate, piano

Katarzyna Glensk, piano*

FIRST RECORDING*

TOCC 0098

DDD

TOCCATA CLASSICS

16 Dalkeith Court,
Vincent Street,
London SW1P 4HH, UK

Tel: +44/0 207 821 5020
Fax: +44/0 207 834 5020
E-mail: info@toccataclassics.com

© Toccata Classics, London, 2009

® Toccata Classics, London, 2009

LC14674

COMPACT
DISC
DIGITAL AUDIO

MADE IN GERMANY